

blive mødt med den Bemærkning: Ja, men her kan I se, hvordan I behandler vore Folk. At vi selv udviser en rimelig Kulance overfor Udlændinge, der kommer hertil, er efter min Mening den bedste Baggrund for de Forestillinger, vi kan blive nødt til at gøre overfor Udlandets Regeringer. I det hele taget synes jeg, at man som Forretningsmand gør den Erfaring, at den, der først optræder kulant, sikrer sig den bedste Behandling fra anden Side.

Jeg vil udtale det Ønske, at man med den megen Velvillie, som er lagt for Dagen overfor Lovforslagets Hovedhensigt, ikke for at gøre det endnu bedre, end det synes, vil forsinke Sagens Behandling. Selvfølgelig forhandler jeg gerne med det Udvalg, der vel nok maa komme, om Sagens Enkelt-heder, men jeg vil endnu en Gang understrege Betydningen af, at Behandlingen foregaar saa hurtigt, at Sagen kunde naa at komme ogsaa gennem det andet Ting i denne Samling.

Birch: Den højtærede Minister spurgte mig, hvorvidt jeg vilde være tilfreds, hvis Lovforslagets Titel blev lavet om til at lyde saaledes: Forslag til Lov om fremmede Firmaers Handelsberettigelse. Jeg mener derpaa at burde give et Svar, og Svaret er et ubetinget Nej. Lovforslaget handler nemlig hverken om fremmedes Handelsberettigelse eller om fremmede Firmaers Handelsberettigelse. Her i Landet har baade fremmede og fremmede Firmaer forud Handelsberettigelse, for saa vidt Handelen sluttes enten gennem Korrespondance eller f. Eks. gennem Mægler. Lovforslaget handler efter min Mening om noget ganske andet, nemlig om, hvorvidt fremmede maa rejse eller lade rejse her i Landet, og dette burde finde Udtryk i Lovforslagets Titel. Jeg kunde f. Eks. tænke mig, at Loven kom til at hedde „Lov om Handelsrejser for udenlandske Huse“ eller „Lov om handelsrejsende for udenlandske Huse“. Det vilde være mere betegnende end den nuværende Titel.

Jeg beklager i høj Grad, at den højtærede Minister ikke kan tænke sig at gaa med til at søge en effektiv Kontrol ad den Vej, jeg antydede, nemlig ved at lade en Del af Bøden tilfalde de stedlige Politikasser i en saadan Form, at Politipersonalet fik en Belønning for udført Arbejde. Jeg kan paa ingen Maade være enig med den højtærede Minister i, at det skulde falde ind under Begrebet Angiveri. Naar Folk gør deres Pligt, er det ikke Angiveri. Den højtærede Minister udtalte, at det kunde

blive lige saa farligt for den paagældende Tjenestemand ikke at gøre sin Pligt, som det kunde blive for den fremmede handelsrejsende ikke at løse Adgangsbevis. Men det er jo ganske urigtigt og tyder paa, at den højtærede Minister, for hvem jeg ellers bøjer mig i saa mange Henseender, ikke har set, hvorledes disse Forhold udøves i Praksis. Der skal nemlig ikke saa lidt Paapasselighed, jeg kan vel sige ikke saa lidt Hardiesse til, for at en Politifunktionær skal gaa hen til den første den bedste Mand, som han opfatter som handelsrejsende for et udenlandsk Firma, for at spørge ham, om han er rejsende, om han bor i Udlandet, og om han er forsynet med Adgangsbevis. Jeg tror, at man i de allerfleste Tilfælde vil have overordentlig vanskeligt ved at betegne en Funktionær som ikke havende gjort sin Pligt, fordi han ikke udfører denne Virksomhed. Den trænger absolut til en Opmuntring.

Depositumet, hvad enten det er 20 Kr. eller et større Beløb, er, som jeg nævnte før, efter min Opfattelse fuldstændig værdiløst som Kontrolmiddel. Jeg har en Følelse af, at jeg kom til at fortale mig, da jeg talte om dette Punkt, og jeg skal derfor her præcisere min Anskuelse derhen, at det forekommer mig, at et Adgangsbevis, hvis Gyldighed er udløbet, er absolut lige saa værdiløst, som om man slet intet har. Jeg kan ikke se, hvilken Værdi det kan have for Indehaveren. Jeg kan derfor heller ikke forstaa, at det har nogen som helst Betydning, om dette Depositum andrager 20 Kr. eller 2,000 Kr. Jeg beklager, som sagt, den højtærede Ministers Stilling til Kontrolspørgsmaalet, idet min Stilling til hele Lovforslagets centrale Punkt, nemlig Udvidelsen af Besøgsretten, i høj Grad er afhængig af, om Afgiften bliver absolut effektiv. Efter min Mening har vi ikke Lov til at gaa til den nye Konkurrence, som utvivlsomt vil blive beredt danske, ikke blot handlende, men ogsaa handelsrejsende ved denne Lovs Gennemførelse, hvis vi ikke sørger for at stille dem paa lige Fod med de fremmede. Dette vil kun ske, hvis vi, som jeg antydede før, gennemfører, at der af de fremmede betales en Afgift, som gennemsnitlig nogenlunde svarer til de Skatter og Afgifter, som danske handelsrejsende maa betale. Men til Gennemførelsen hører absolut, at vi ogsaa sørger for, at Betalingen virkelig bliver effektiv.

Ministeren for Handel og Søfart (Hassing Jørgensen): Det er selvfølgelig mit bestemte Ønske, at Lovens Bestemmelser skal være effektive, men jeg ser ikke, hvor-